

Ненад Кеџмановић је рођен 1947. у Сарајеву. Након завршене осмогодишње школе и гимназије, студирао право, филозофију, социологију и политичке науке на Универзитету у Сарајеву. Као „судент генерације“ дипломирао је социологију 1971. и политикологију 1973, те започео универзитетску каријеру као асистент Факултета политичких наука у Сарајеву.

Докторирао је 1975. на тему о конвергенцији политичких система, а затим изабран за доцента 1976, за ванредног професора 1979. и за редовног професора 1984. Предавао је на постдипломским студијама у свим већим универзитетским центрима у Југославији (Сарајево, Београд, Љубљана, Загреб), те гостовао на

универзитетима у Аустрији, Мађарској, Судану, САД...

Изабран је у по два мандата за шефа Одсјека за политикологију и декана Факултета за политичке науке. За ректора Универзитета у Сарајеву изабран је 1988. године.

Половином 1992. прелази у Београд гдје је најприје радио као професор на Факултету за менаџмент БК, а затим на Учитељском факултету, гдје и данас хонорарно предаје.

Сада је редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду и шеф Одељења за политикологију, те већ годинама стално ангажован и на Бањалучком и на универзитету у Источном Сарајеву у Републици Српској (БиХ).

Поред неколико стотина чланака у периодици, објавио је и књиге „Идеологија и истина“, „Политика у критичком огледалу“, „Демократија и централизам“, „Енциклопедијски рјечник политиколошких појмова“, „Социологија образовања“, „Домети демократије“...

Био је уредник више часописа за друштвену теорију („Идеје“, „Опредјељења“, „Дијалог“, „Лица“) и политички коментатор ТВ БК у Београду и ТВРС у Бањалуци. У континуитету од неколико деценија сарађује као колумниста политичког недељника НИН.

Ненаду Кеџмановићу је 1991. додијељен почасни докторат Универзитета у Мичигену (САД). Године 1998. изабран је за експерта Европског центра за мир и развој УН са сједиштем у Паризу. Од 2006. године је члан Руске академије политичких наука у Москви.

Бавио се и политичким радом. На посљедњим изборима за Предсједништво Југославије као кандидат из БиХ са највећим бројем гласова елиминисан је интервенцијом Службе државне безбједности због 'недовољне безбједносне културе'. Био је предсједник Савеза реформских снага Југославије за БиХ од 90. до 92, члан Предсједништва БиХ од 1. јуна до 5. јула 92, члан Главног одбора и Политичког савета Демократског центра у Београду од 2001. до 2004. Од 1999. године је члан Сената Републике Српске.

ISBN 978-99938-799-3-0

9 789993 879930